

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญในจังหวัดสตูล 2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญในจังหวัดสตูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร จำนวน 48 คน และครูผู้สอน จำนวน 169 คน จากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล ได้จากการเทียบตารางการสุ่มตัวอย่างของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610) รวมทั้งสิ้นจำนวน 217 คน ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม ได้ 6 โรงเรียนจากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 16 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารงานที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล ผู้วิจัยนำมาจากงานวิจัยของสัลมาน สะบูดีง (2551) คือแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 56 ข้อ โดยจำแนกข้อคำถามออกเป็น 8 ด้าน ดังนี้คือ ภาวะผู้นำ จำนวน 7 ข้อ การจูงใจ จำนวน 7 ข้อ การมีส่วนร่วม จำนวน 7 ข้อ การติดต่อสื่อสารจำนวน 7 ข้อ การทำงานเป็นทีม จำนวน 7 ข้อ ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน จำนวน 7 ข้อ โครงสร้างองค์กร จำนวน 7 ข้อ การใช้เทคโนโลยี จำนวน 7 ข้อ และแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 56 ข้อ โดยจำแนกข้อคำถามออกเป็น 8 ด้าน ดังนี้คือ การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ จำนวน 7 ข้อ การพัฒนามาตรฐานการศึกษา จำนวน 7 ข้อ การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 7 ข้อ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 7 ข้อ การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา จำนวน 7 ข้อ การประเมินคุณภาพการศึกษา จำนวน 7 ข้อ การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี จำนวน 7 ข้อ การผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 7 ข้อ โดยมีค่า IC อยู่ระหว่าง 0.6 –1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.95

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบและเก็บกลับคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อคำนวณค่าหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยการบริหารงานที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล และ

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควคูวิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient) ระหว่างปัจจัยการบริหารงานกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควคูวิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล และสร้างสมการพยากรณ์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบขั้นบันได (Stepwise Method) เพื่อพยากรณ์การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควคูวิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับปัจจัยการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสอนศาสนาควคูวิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล โดยภาพรวม พบว่า การแสดงพฤติกรรมและการดำเนินงานของผู้บริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการจูงใจ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านเทคโนโลยี และด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

2. ระดับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควคูวิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล โดยภาพรวม พบว่า ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี (SAR) ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ด้านการผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา และด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารงานกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควคูวิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยการบริหารงานด้านต่าง ๆ กับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควคูวิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล มีความสัมพันธ์กันทางบวกค่อนข้างสูงและปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าการดำเนินงานประกันคุณภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกสูง (r มีค่าตั้งแต่ .80 ขึ้นไป) กับปัจจัยการบริหารด้านการจูงใจ ด้านทรัพยากรเพื่อจัดการเรียนการสอน ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านเทคโนโลยี และมีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูง (r อยู่ระหว่าง .60 - .79) กับปัจจัยการบริหารด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการทำงานเป็นทีม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง (r อยู่ระหว่าง .40 - .59) คือ A_1 กับ A_7 นอกจากนั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูง (r อยู่ระหว่าง .60 - .79)

4. ปัจจัยการบริหารงานประกันคุณภาพภายในทั้ง 8 ด้าน ไปหาความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ด้วยวิธีแบบขั้นบันได ได้ผลว่า ปัจจัยการ

บริหารงานที่สามารถพยากรณ์ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในได้ดีที่สุด โดยเรียงลำดับ ดังนี้ ด้านเทคโนโลยี ด้านการจูงใจ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านการติดต่อสื่อสาร สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 85.00 ($R^2 = 0.85$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีปัจจัยการบริหารงานที่ไม่สามารถพยากรณ์ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในได้ ได้แก่ ปัจจัยการบริหารด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการทำงานเป็นทีม สามารถเขียนสมการพยากรณ์ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในทั้งในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน เรียงตามลำดับดังนี้

คะแนนดิบ

$$\begin{aligned} \text{ผลการดำเนินงานคุณภาพภายใน} = & 0.44 + 0.22 (\text{เทคโนโลยี}) + 0.20 (\text{โครงสร้างองค์กร}) \\ & + 0.19 (\text{การจูงใจ}) + 0.15 (\text{ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน}) \\ & + 0.13 (\text{การติดต่อสื่อสาร}) \end{aligned}$$

คะแนนมาตรฐาน

$$\begin{aligned} \text{ผลการดำเนินงานคุณภาพภายใน} = & 0.25 (\text{เทคโนโลยี}) + 0.24 (\text{โครงสร้างองค์กร}) \\ & + 0.22 (\text{การจูงใจ}) + 0.17 (\text{ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน}) \\ & + 0.16 (\text{การติดต่อสื่อสาร}) \end{aligned}$$

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารงานกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกค่อนข้างสูงและปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ว่า ปัจจัยการบริหารงานกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล มีความสัมพันธ์กันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสมร แป้งหอม (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารมีความสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทางบวกและอยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ ทองห่อ (2548: 97-99) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารมีความสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุฮัมมัดฮิลมี อุซชิน (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารงานกับการปฏิบัติงานตามกระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารงานกับการปฏิบัติงานตามกระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอน

ศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี ตามทัศนะของครู โดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัลมาน สะบูดิง (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ ภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษานั้นผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทอย่างมากในการนำโรงเรียนเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พงษ์ฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ และสุชาติ กิจพิทักษ์ (2545: 1) ได้ ให้แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาว่า เป็นการบริหารและการดำเนินกิจการตามภารกิจของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนมีความมั่นใจในระบบการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระบบที่มีการดำเนินการโดยบุคลากรในสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดควบคู่กับการตรวจสอบ และประเมินผลจากหน่วยงานภายนอก ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ของสถานศึกษาให้มีความพร้อมในการรับการตรวจสอบและประเมินจากภายนอก พร้อมทั้งเป็นผู้นำการปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับแนวคิด ของกระทรวงศึกษาธิการ (2554: 2) การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องปฏิบัติงานได้อย่างเป็น ระบบ มีคุณภาพตามมาตรฐาน ผู้ที่จบการศึกษาที่มีคุณภาพตามที่มุ่งหวัง ผู้ปกครอง ชุมชนและ องค์กร/สถานประกอบการที่รับช่วงผู้จบการศึกษาเข้าศึกษาต่อหรือรับเข้าทำงานมีความมั่นใจว่าการ จัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่งมีคุณภาพได้มาตรฐานแม้จะไม่เท่ากันก็แตกต่างกันไม่มากนัก นักเรียนที่จบการศึกษาจากสถานศึกษาทุกแห่งมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ และมีคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนด ดังนั้นผู้เรียนจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่สถานศึกษา (ซึ่ง หมายถึงผู้บริหาร ครู และบุคลากรสนับสนุนทุกคนในสถานศึกษา) ต้องคำนึงตลอดเวลาไม่ว่าจะคิดทำ กิจกรรมใดหรือโครงการใดก็ตามผู้เรียนต้องได้รับผลหรือประโยชน์ที่เกิดขึ้นตั้งโดยตรงและโดยอ้อม นอกจากนี้ในการจัดการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพตามที่คาดหวัง กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็น เครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในปัจจุบันและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความสำคัญและมีความจำเป็น อย่างยิ่งสำหรับสถานศึกษาทุกแห่งและถือเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการบริหารที่ขาดไม่ได้ ทั้งนี้ เพราะการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นระบบที่ สร้างความมั่นใจว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐาน ผู้สำเร็จการศึกษามี ความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด และสังคมต้องการ และสืบ

เนื่องจากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้กระจายบทบาทการจัดการศึกษาให้สถานศึกษาเป็นหน่วยรับผิดชอบและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นที่เชื่อมั่น และเป็นที่พึงพอใจของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ดังนั้นหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในสถานศึกษาจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน และการตรวจสอบผลการดำเนินงานตามภาระงานรับผิดชอบ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

2. จากผลการวิจัยพบว่า เมื่อนำปัจจัยการบริหารงานประกันคุณภาพภายในทั้ง 8 ด้านไปหาความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ปรากฏว่า ปัจจัยการบริหารที่สามารถพยากรณ์ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบลีวายสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล มีทั้งหมด 5 ด้านด้วยกัน โดยเรียงลำดับ ดังนี้ ด้านเทคโนโลยี ($b = 0.22$) ด้านการจูงใจ ($b = 0.19$) ด้านโครงสร้างองค์กร ($b = 0.20$) ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ($b = 0.15$) และด้านการติดต่อสื่อสาร ($b = 0.13$) สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 85.00 ($R^2 = 0.85$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 ด้านการใช้เทคโนโลยี สามารถเป็นตัวพยากรณ์การดำเนินงานคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบลีวายสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล ทั้งนี้เพราะว่าผู้บริหารมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ด้านเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรได้มีการพัฒนาด้านความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในปัจจุบันของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล (SWOT) ในด้านสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่ามีปัจจัยที่เป็นโอกาสเอื้อต่อการจัดการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องมีปัจจัยด้านเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสมร แป้งหอม (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ปัจจัยการบริหารในส่วนของปัจจัยย่อย ที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนีย์ ทองหล่อ (2548: 97-99) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การดำเนินงานคุณภาพภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กิดานันท์ มลิทอง (2548: 15) กล่าวว่า เทคโนโลยีเป็นวิทยาการที่นำเอาความรู้ ความคิด วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะและอุปกรณ์ไปประยุกต์ใช้ในงานในด้านต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติและอุตสาหกรรม ทั้งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงขึ้นในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย

2.2 ด้านการจูงใจ สามารถเป็นตัวพยากรณ์การดำเนินงานคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบลีวายสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุ

ชาย จินะเสนา (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภูเก็ต พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำงาน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชียร พันธุ์เครือบุตร และนำพิชญ์ ธรรมหิเวศน์ (2548) ได้ศึกษาแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศของผู้นำ ในการนำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ ในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ปัจจัยด้านมุ่งสร้างแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการนำปัจจัยด้านการจูงใจมาใช้ในการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การดำเนินงานคุณภาพภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยังส่งผลต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานสร้างความศรัทธาในหน่วยงาน เกิดความรู้สึกเสียสละเพื่องาน มุ่งเทกำลังกาย กำลังใจและกำลังความคิดในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านต่าง ๆ ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พชรพร ครองยุทธ (2549) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคล มุ่งเทร่างกาย แรงใจและแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้น

2.3 ด้านการจัดโครงสร้างองค์กร สามารถเป็นตัวพยากรณ์การดำเนินงานคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัลมาน สะบูดิง(2551: บทคัดย่อ)ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 พบว่า ปัจจัย ด้านโครงสร้างองค์กร เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ ทองห่อ (2548: 97-99) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการนำปัจจัยด้านการจัดโครงสร้างองค์กรมาใช้ในการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การดำเนินงานคุณภาพภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2546: 12) ที่ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งเสริมการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านงบประมาณ ดังนั้นโรงเรียนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อโรงเรียนมีการจัดโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจนและสามารถยืดหยุ่นได้ เป็นที่ยอมรับของบุคลากร รวมทั้งมีการมอบหมายงานให้ บุคลากรตามความรู้ ความสามารถ มีระยะเวลาในการตรวจสอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิโรจน์ สารรัตน์ (2546: 107) กล่าวว่า การจัดองค์การเป็นหน้าที่ทางการบริหารที่ผู้บริหาร จะต้องให้ความสำคัญตรวจสอบเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มั่นใจว่า ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปโครงสร้างองค์การที่ออกแบบไว้แต่เดิมยังมีความเหมาะสมที่จะทำให้บรรลุจุดหมายขององค์การหรือไม่ ในปัจจุบันโครงสร้างองค์การที่สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

นั้นจะต้องมีความยืดหยุ่น มีช่วงการบังคับบัญชาที่สั้น หรือมีโครงสร้างในลักษณะแบนราบ มีลักษณะของการประสานความร่วมมือระหว่างหลายฝ่ายงานที่มีการฉีกกำลังบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะความชำนาญในหน้าที่ให้เกิดกระบวนการดำเนินงานในเชิงบูรณาการ นำมาซึ่งความรวดเร็ว ความมีประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน

2.4 ด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน สามารถเป็นตัวพยากรณ์การดำเนินงานคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควคูวิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2546: 12) ได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งเสริมการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านงบประมาณ และยังสอดคล้องกับสมถวิล กำแพงมิตร (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนแก่นนำประกันคุณภาพการศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฏิบัติการสอน พบว่าพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ที่สามารถอธิบายความสำคัญได้ 10 อันดับ อันดับแรก การวางแผนการจัดอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน อันดับ 2 การจัดนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัยมีจำนวนเพียงพอ อันดับ 3 การนำผลการประเมินตนเองมาใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง อันดับ 4 การจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อให้ปลอดภัยจากสิ่งเสพติด อันดับ 5 บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างทีมงาน อันดับ 6 การเลือกใช้ ผลิต พัฒนาสื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหากระบวนการเรียน อันดับ 7 มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพ อันดับ 8 จัดเอกสารวัสดุ ครุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน อันดับ 9 จัดทำธรรมนูญโรงเรียนสอดคล้อง กับมาตรฐานการศึกษา และอันดับที่ 10 มีการวิเคราะห์ตามโครงการ กิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษา

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะการนำปัจจัยด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนซึ่งเป็นตัวกลาง ที่นำมาใช้เพื่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ได้แก่ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยี สภาพแวดล้อมที่เอื้อในการจัดการเรียนรู้ และงบประมาณ เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเป็นที่ยอมรับของ ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545: 99) ที่กล่าวว่า ทรัพยากรทางการศึกษาคือทรัพยากรที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ว่าตัวเงิน ที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษา ซึ่งรวมถึงครู และบุคลากรทางการศึกษา สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ดิน และอาคารสถานที่ และเวลาที่บุคคลในสังคมสละให้กับการศึกษาด้วย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ หวน พินรุพันธ์. (2554) ที่กล่าวว่า ทรัพยากร คือ สิ่งที่เป็นตัวกลาง ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของ คน วัสดุ เงิน หรืออื่น ๆ ที่จะเป็นเครื่องช่วยในการดำเนินงานขององค์การสำเร็จได้

2.5 ด้านการติดต่อสื่อสาร สามารถเป็นตัวพยากรณ์การดำเนินงานคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควคูวิชาสามัญ ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสตูล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษารัฐ (สวร.) (2546: 7-11) ได้นำเสนอปัจจัยความสำเร็จใน การประกันคุณภาพเกี่ยวกับเรื่อง การสื่อสาร เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการระบบการประกันคุณภาพ คือการสื่อสารทำให้ทุกคนในโรงเรียนเข้าใจตรงกัน และการสื่อสารเชิงบวกที่เสริมสร้างพลังร่วมในการ

ทำงานตามระบบ และกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ตลอดเวลา ดังนั้นผู้บริหารต้องมีบทบาทให้ความสำคัญกับการติดต่อสื่อสาร ใช้เทคนิคและสื่อหลายๆ ทาง ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ใช้หลักเหตุผลในการสื่อสาร มีการกระทำที่สอดคล้องกับคำพูด และใช้ข้อมูลย้อนกลับในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเข้าใจตรงกันผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการนำปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารเป็นการสร้างความเข้าใจจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง หรือหน่วยงานหนึ่งไปยังหน่วยงานหนึ่ง หรือเป็นการกระบวนกรในการส่งข่าวสารระหว่างบุคคล หรือหน่วยงานทั้งภายใน และภายนอกขององค์การ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถประสานงานให้ฝ่ายต่างๆ ได้ปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบได้ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2550: 361) ที่กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร เป็นการสื่อความหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ความรู้สึก ความคิดเห็นจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจ หรือกระบวนการที่ผู้ส่งสาร ได้ส่งข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งจะทำให้เกิดการถ่ายทอดความหมายและการทำความเข้าใจความหมาย หรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดของสมคิด บางโม (2548: 192) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การส่งข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง โดยการออกคำสั่งหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในองค์การ การติดต่อสื่อสารที่ดีจะทำให้การดำเนินงานขององค์การราบรื่นไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการนำปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารซึ่งเป็นตัวกลาง ที่ทำให้ผู้บริหารจะต้องมีเทคนิค วิธีการ ในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นได้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เพ็ญศรี พิทักษ์ธรรม มัชฌิมากโร (2545: 163) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารควรมีเทคนิคในการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ใช้การสื่อสารที่หลากหลาย ฝึกความไวที่เข้าใจผู้รับ ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เทคนิควิธีการเหล่านี้ช่วยให้การดำเนินงานของในองค์กรประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านการจูงใจ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการจัดโครงสร้างองค์กร และด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนต้องมีนโยบายหรือมาตรการเพื่อรักษาปัจจัยเหล่านี้ให้อยู่ในระดับมากตลอดไป

1.2 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการบริหารงานที่สามารถพยากรณ์ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในได้ดีที่สุด โดยเรียงลำดับ 5 ลำดับ ดังนี้ ด้านเทคโนโลยี ด้านการจูงใจ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพภายใน ควรมีมาตรการส่งเสริม สนับสนุน ครู บุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้พัฒนางานประกันคุณภาพภายใน ในด้านปัจจัยเหล่านี้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้สถานศึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆที่น่าจะมีผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ควรนำปัจจัยทั้ง 5 ด้าน (ด้านเทคโนโลยี ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการจูงใจ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านการติดต่อสื่อสาร) มาสร้างเป็นกระบวนการพัฒนาในระบบงานประกันคุณภาพภายในเพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพมากขึ้น

